

[Finansministeren]

ning af aktiver – vi benævner det somme tider lidt forskelligt – i 1989, 1990 og 1991 tilsammen budgetteret med salg for 9,7 mia. kr. Rent faktisk har vi solgt for 10 mia. kr. Det svarer til, at vi har solgt gennemsnitligt i hvert af de 3 år for 3,3 mia. kr. Vi budgetterer for 1992 med et salg på 3,1 mia. kr., altså mindre end det gennemsnitlige tal i de sidste tre år. Vi har fundet de to, og der mangler sølle 1,1 mia. kr. Det tror jeg sagtens vi skal finde.

For lige at afrunde diskussionen om arbejdsløshed og beskæftigelse så fremgår det jo – selv om vi ikke har turdet skønne på finansloven isoleret, således som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har gjort det – alligevel af budgetoversigten side 4 nederst og 5 øverst, at selv om vi har samme gennemsnitlige arbejdsløshed i 1991 og i 1992, så er der i 1991 tale om et gennemsnit baseret på tal, der stiger hele vejen hen gennem året, mens tallene altså igennem 1992 falder hele vejen hen igennem 1992, og faldet fortsætter igennem 1993. Derefter er det vores vurdering, at summen af den vækst, der nu er i gang, og den finanslov, der er vedtaget, vil føre til 40.000-50.000 nye arbejdspladser i den private sektor, og det passer vel egentlig meget godt med skønnet fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Til hr. Kim Behnke vil jeg godt sige, at det er fuldkommen rigtigt, at store flertal ikke er nok i sig selv. Store flertal er godt, men man skal selvfølgelig også se på indholdet, og når jeg er tilfreds med finanslovaftalen, så er jeg tilfreds både på grund af det store flertal og på grund af indholdet.

Hvordan kan jeg så være det, når jeg ikke har fået alle de besparelsesforslag igennem, der lå i mit oprindelige finanslovsforslag? Det er jeg bl.a., fordi jeg sammenligner med, hvad der er sket tidligere. Hvis vi foretager en sammenligning mellem finanslov 1991 og den aftale, der nu er indgået for 1992, så var sparekravet i 1991 7,7 mia. kr., mens sparekravet i 1992 var 8,3 mia. kr. I 1991 kom vi igennem med egentlige besparelser i form af produktivitetsskud på 1,7 mia. kr., i år er vi kommet igennem med 2 mia. kr., altså mere. Sidste år kom vi igennem med restanceinddrivelser på 0,4 mia. kr., i år 1,5 mia. kr.

Og så kommer det nye: Hvor vi i finansloven for 1991 ikke kom igennem med besparelser på overførselsområdet eller arbejdsmarkedsområ-

det i det hele taget, så kom vi i år igennem med besparelser på de områder på 1,5 mia. kr., og det er egentlige strukturelle ændringer, som fører til, at besparelsen på 1,5 mia. kr. i 1992 vil udgøre en egentlig besparelse på 2,2 mia. kr., når den får fuld virkning i 1993.

For så vidt angår salg af aktiver, har hr. Kim Behnke ret i, at man ikke kan bruge de samme engangsindtægter år efter år, men grunden til, at vi skulle spare de 8,3 mia. kr., var også, at der i indeværende finanslov var indregnet engangsindtægter på 4,4 mia. kr., og når vi nu indregner næste år, er det 3,1 mia. kr., der kommer tilbage til os som et sparekrav. Man kan altså godt indregne det, hvis man år for år for år for år sælger statslige aktiver.

Jeg havde hellere set, at der var tale om egentlige, konkrete besparelser, og derfor var der heller ikke ved finanslovsforslagets fremsættelse indregnet salg af aktiver til at udfylde det udgiftspolitiske måltal. Men det, vi altså endte med, var en indregning af salg af aktiver, der var mindre end i indeværende finanslov, og såmænd også mindre end den finanslov, som hr. Kim Behnke og Fremskridtspartiet var med til at vedtage i december 1989, for i finansloven for 1990 var der indbudgetteret salg af aktiver på 3,3 mia. kr. til at udfylde det udgiftspolitiske måltal. Dengang stemte Fremskridtspartiet for det og syntes, det var godt. Nu er der indregnet lidt mindre, nemlig 3,1 mia. kr., og det er så lige pludselig et stort problem for hr. Kim Behnke.

Med hensyn til disse salg af aktier, som vi nu forudsætter i 1992, vil jeg for en sikkerheds skyld sige, at vi sandelig også i 1992 vil være indstillet på at basere vore beslutninger på forretningsmæssige vurderinger foretaget af de bestyrelser, som vi har bedt om at være bestyrelser, men derfor kan hr. Kim Behnke godt få ret i, at nogle af aktiesalgene bliver udskudt yderligere, men så vil regeringen føle sig forpligtet til at søge andre engangsindtægter, og jeg minder om, at i de sidste 3 år har vi budgetteret med 9,7 mia. kr., og vi har solgt for 10 mia. kr., så vi har vist, at det kan lade sig gøre.

Så sagde hr. Kim Behnke, at det hele bare var nye skøn, og at der lige pludselig kom 250 mio. kr., fordi Hypotekbanken havde et større overskud. Jamen sådan udvikler tingene sig hele tiden. Da vi fremsatte det oprindelige finanslovsforslag, skulle vi spare 7,7 mia. kr.,